

Dosarul nr. 2rac-469/2019
2rac-25/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Mazur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Simciuc, A. Danilov, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Organic Protect”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Fagos Prim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Organic Protect” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2018, SRL „Fagos Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Organic Protect” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare, încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că SRL „Fagos Prim” este o întreprindere cu profil agricol, de talie mică, care cu surse proprii crește producție agricolă (fructe și legume) și o vinde în scopul obținerii unui venit.

A specificat că în toamna anului 2017, între SRL „Fagos Prim”, ca vânzător, și SRL „Organic Protect”, ca cumpărător, au existat relații comerciale legate de înstrăinarea și procurarea merelor în stare proaspătă și anume: conform facturii fiscale nr. JJ3047213 din 19 octombrie 2017, a fost livrată marfa în sumă de 87 850 de lei; conform facturii fiscale nr. JJ3047214 din 20 octombrie 2017, fost livrată marfa în sumă de 72 800 de lei și conform facturii fiscale nr. JJ3047215 din 22 octombrie 2017, fost livrată marfă în sumă de 77 400 de lei.

În continuare, datorită conlucrării și relațiilor comerciale existente între părți, la insistența reprezentanților cumpărătorului și datorită încrederii excesive pe care a manifestat-o administratorul SRL „Fagos Prim” față de conducerea SRL „Organic Protect”, prima în data de 27 octombrie 2017, a permis eliberarea încă a unei partide de marfă (mere în stare proaspătă) în sumă totală de 66 891 de lei, însă din motivul lipsei contabilei de la întreprindere la acea dată, nu a fost eliberată și semnată factura fiscală, dar a fost întocmită factura de expediție nr. HC 0871166,

care a fost semnată de angajata SRL „Organic Protect”, Agapii Nina, cea care anterior a ștampilat și a semnat facturile fiscale anterioare.

Ulterior, administratorul SRL „Fagos Prim” a contactat-o pe angajata SRL „Organic Protect”, ca să organizeze semnarea și ștampilarea facturii fiscale pentru ultima partidă de marfa eliberată din 27 octombrie 2017, însă aceasta i-a comunicat că asemenea chestiuni pot fi soluționate numai cu administratorul SRL „Organic Protect”, Alexandru Pleșca.

Reclamanta a susținut că după mai multe discuții cu administratorul Alexandru Pleșca, semnarea și ștampilarea facturii respective a fost amânată sub diferite pretexte, pentru ca într-un final, fără un motiv plauzibil, să comunice că SRL „Organic Protect”, nu recunoaște această tranzacție.

În aceste condiții, SRL „Fagos Prim” a întocmit factura fiscală nr. IB0000861 și a expediat-o, prin intermediul poștei, în adresa SRL „Organic Protect”, care a recepționat-o în data de 23 august 2018, neînaintând careva obiecții și nerestituind-o. Cu toate acestea, SRL „Organic Protect”, se comportă cu rea-credință și fără temeiuri legale nu recunoaște ultima livrare de marfă din partea SRL „Fagos Prim” în sumă de 66 891 de lei.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art. 512, 514, 567, 568, 572, 619 Cod civil și art. 166-167 Cod de procedură civilă.

SRL „Fagos Prim” a solicitat recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din 27 octombrie 2017, încheiat între SRL „Fagos Prim”, ca vânzător, și SRL „Organic Protect”, ca cumpărător, cu valoarea de 66 891 de lei, încasarea datoriei respective și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă acțiunea înaintată de SRL „Fagos Prim”; a fost încasat de la SRL „Organic Protect” în beneficiul SRL „Fagos Prim” datoria în sumă de 66 891 de lei și taxa de stat în sumă de 2 006,73 lei.

Prin hotărârea suplimentară din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost recunoscută valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare din 27 octombrie 2017 încheiat între SRL „Fagos Prim”, ca vânzător, și SRL „Organic Protect”, ca cumpărător, cu valoarea de 66 891 de lei.

Invocând ilegalitatea hotărârii primei instanțe, la 18 martie 2019, SRL „Organic Protect” a declarat apel nemotivat, iar ulterior a depus apel suplimentar împotriva hotărârii din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a hotărârii suplimentare din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Organic Protect” și a fost menținută hotărârea din 06 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și hotărârea suplimentară din 23 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 9, 512, 572, 575, 753, 643 Cod civil, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat apelul declarat, concluzionând în sensul menținerii hotărârii primei instanțe.

Instanța de apel, reieșind din circumstanțele de drept și de fapt constatate, cu referire la prevederile legislației în vigoare, a considerat că prima instanță legal și întemeiat a admis cererea de chemare în judecată, încasând de la SRL „Organic Protect” în beneficiul SRL „Fagos Prim” datoria în sumă de 66 891 de lei, ce

derivă din factura fiscală nr. IB0000861 din 16 august 2018 (27 octombrie 2017), privind livrarea de către SRL „Fagos Prim” a mărfii (mere în stare proaspătă) cu cantitatea de 20 270 de kg, în cazul în care factura fiscală a fost semnată de către angajatul SRL „Organic Protect”, Nina Agapii, dar datoria nu a fost achitată.

Cu referire la argumentele apelantului referitor la datoria ce derivă din factura fiscală nr. IB0000861 din 27 octombrie 2017 și respectiv aluzia la faptul că marfa pentru care Nina Agapii s-a semnat, nu a ajuns la SRL „Organic Protect”, deoarece angajata este învinuită de infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, Colegiul a menționat că dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația începând cu momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului.

Prin prisma art. 643 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a specificat că atât în cadrul primei instanțe cât și în instanța de apel, SRL „Organic Protect” nu a prezentat careva probe pertinente și concludente din care să rezulte că marfa pentru care Nina Agapii s-a semnat, nu a ajuns la destinație și că datoria ce derivă din factura fiscală, nu-i poate fi imputată, sau că actul respectiv a fost anulat și nu ar avea careva obligații față de intimat, iar litigiul apărut între apelantă și Nina Agapii nu ține de raporturile acesteia cu SRL „Fagos Prim”.

Colegiul Curții de Apel Chișinău, în temeiul celor relatate, a considerat ca declarative argumentele apelantei cu referire la depozițiile Ninei Agapii, ce țin de cantitatea mărfii livrate către SRL „Organic Protect”, ori, cantitatea produsului livrat a fost indicată în factura fiscală, în temeiul căreia reclamanta a solicitat încasarea datoriei.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele apelantei cu referire la data emiterii facturii fiscale nr. IB0000861, și anume, 16 august 2018, pe când marfa a fost livrată la 27 octombrie 2017, or, potrivit circumstanțelor stabilite din dosar, faptul expedierii întârziate a facturii fiscale, se datorează comportamentului SRL „Fagos Prim”, care nu a semnat inițial actul în cauză.

Tot aici, Colegiul a considerat ca neîntemeiate argumentele apelantei precum că factura fiscală ar fi fost eliberată la 16 august 2018, după ce SRL „Fagos Prim” a fost atacată în instanța de judecată privind încasarea sumelor datorate față de SRL „Organic Protect”, or, acestea de asemenea nu au tangență cu obiectul litigiului examinat.

În concluzie, instanța de apel menționat că sunt nefondate argumentele SRL „Organic Protect”, precum că cererea de chemare în judecată a fost depusă în contradicție cu prevederile legale privitor la soluționarea cauzei pe cale extrajudiciară, or, în cazul de față, termenul de executare a obligației nu este determinat și nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea ei, iar debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

La caz, prin semnarea facturii fiscale din 27 octombrie 2017, debitorul SRL „Organic Protect” a fost în cunoștință de cauză și urma să se comporte cu bunăcredință față de SRL „Fagos Prim”.

Cu referire la cerințele apelantei de anulare a hotărârii suplimentare din 23 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin care s-a recunoscut valabilitatea contractului de vânzare-cumpărare din 27 octombrie 2017 încheiat între SRL „Fagos Prim”, ca vânzător, și SRL „Organic Protect”, ca cumpărător,

Colegiul a menționat că nici în prima instanță nu a fost depusă vreo cerere reconvențională prin care să fie contestată valabilitatea actului respectiv, și nici în apel nu au fost invocate careva circumstanțe de fapt sau norme de drept care ar determina instanța să respingă pretențiile SRL „Fagos Prim” în acest sens.

La 15 noiembrie 2019, SRL „Organic Protect”, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs și a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârilor primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasare a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat și a încălcat normele de drept material și procedural, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la emiterea unor soluții greșite.

Recurenta a mai indicat în susținerea cererii, argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele de judecată ierarhic inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 septembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 03 octombrie 2019 (f.d. 94), însă lipsește dovada recepționării acesteia de către recurentă.

Astfel, recursul declarat la 15 noiembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Organic Protect”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Organic Protect” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „Organic Protect”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Organic Protect”, împotriva deciziei din 18 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat